

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 109.333 van 15 juli 2002
in de zaak A.111.260/XIV-6876.**

In zake : XXX,
 die woonplaats kiest bij
 advocaat B.VRIJENS,
 kantoor houdende te 9000 GENT,
 Kortrijksesteenweg 551

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

--

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op 25 juli 1984, van beweerde Joegoslavische nationaliteit, op 8 oktober 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 september 2001 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 23 mei 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 17 september 2001;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 22 november 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 13 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 12 juni 2002 om 14.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. HAEGEMAN, die loco Advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, van Adjunct-adviseur Fr. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van Advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. Verzoekster komt België binnen op 6 mei 2001 en verklaart zich vluchteling op 8 mei 2001.

1.2. Op 23 mei 2000 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 17 september 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd :

“(…)

Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.

Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag bedrieglijk is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.

Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.

(…)

Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:

Volgens uw verklaringen zou u een Rom-zigeunerin zijn afkomstig uit Kosovo, meerbepaald uit Prishtina. Tijdens de oorlog in Kosovo zouden zo'n 20 à 30 soldaten van het Kosovaanse Bevrijdingsleger (UCK) uw woning zijn binnengevallen. De soldaten zouden u willen verkrachten hebben. Toen ze echter vaststelden dat u ongesteld was, zouden zij hun poging hebben gestaakt. Wel zouden zij uw jongere zus, A. H., verkracht hebben. Vervolgens zouden

Servische soldaten in uw woning zijn gearriveerd en u hebben bevrijd. Eén van de Serviërs zou u samen met uw familie hebben geëscorteerd tot in Kumanovo (Macedonië). In Kumanovo zou u verbleven hebben bij de familie van uw schoonzus A. H. (O.V. 4.938.685). In Kumanovo zouden twee geüniformeerde, Albanees sprekende, mannen u hebben verwittigd van het oorlogsgevaar, waarop u samen met uw zus H. vluchtte naar België. U kwam België binnen op 6 mei 2001 en u diende hier op 8 mei 2001 een asielaanvraag in. U bent in het bezit van een kopie van een Joegoslavische geboorteakte, dd. 26 juni 1998.

Er dient vooreerst te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk hebt gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Prishtina, Kosovo. Zo bent u in het bezit van een kopie van een geboorteakte, waaraan geen bewijskracht kan gegeven worden. Er is immers duidelijk geknoeid met uw geboortedatum, uw nationaal nummer en het jaar van inschrijving in de geboorteregisters. Ook is uw kennis van Prishtina in het bijzonder en Kosovo in het algemeen ontoereikend. Zo herkent u de dorpen Sinidoll, Llukare, Kolovica, Butovac, Sofali en Matiqan niet wanneer ze u genoemd worden, terwijl deze dorpen in een straal van vier kilometer rond Prishtina liggen. De hoofdstad van Kosovo is u onbekend, evenals de namen van enkele andere grote steden in Kosovo. Daarnaast dient te worden opgemerkt dat een aantal tegenstrijdigheden kunnen worden vastgesteld tussen uw verklaringen afgelegd bij de Dienst Vreemdelingenzaken en deze afgelegd bij het Commissariaat-generaal in het kader van uw dringend beroep. Zo verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat u na de aanval door de etnische Albanezen besloot om met de hele familie Kosovo te verlaten, behalve uw broer Dritan die er niet meer bij was aangezien deze reeds zou zijn vertrokken met zijn echtgenote en kinderen (vraag 42 verhoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken). Op het Commissariaat-generaal beweerde u echter dat uw broer op uw reis van Prishtina naar Kumanovo aanwezig was, doch dat hij ergens werd tegengehouden door militairen (verhoorverslag CGVS p. 5). Op de Dienst Vreemdelingenzaken stelde u dat u met behulp (van) vrachtwagens en tractoren naar Kumanovo reisde (vraag 42 verhoorverslag Dienst Vreemdelingenzaken). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u dat u en uw familie vanuit Prishtina door Serviërs werden geëscorteerd en dat één Serviër u met een vrachtwagen naar Kumanovo bracht (verhoorverslag CGVS p. 5).

Eveneens kunnen een aantal tegenstrijdigheden worden vastgesteld tussen uw verklaringen afgelegd in dringend beroep en deze afgelegd door uw zus A.H.(O.V. 5.085.192) op het Commissariaat-generaal. Zo verklaarde u dat bij de aanval van de Albanese soldaten tijdens de oorlog in Kosovo enkel uw zus H. werd verkracht (verhoorverslag CGVS p. 4). Uw zus daarentegen beweerde dat niet alleen zij, maar ook A. H., de echtgenote van uw broer Dr., werd verkracht (verhoorverslag zus CGVS p. 3). Verder beweerde u dat bij de Albanese aanval op uw woning Servische militairen tussenbeide kwamen. Bovendien zouden zij u en uw familie hebben geëscorteerd en zou één Serviër u zelfs begeleid hebben tot in Kumanovo (verhoorverslag CGVS p. 5). Uw zus verklaarde dat militairen jullie hebben gered bij de aanval door Albanese soldaten en dat zij jullie tot op een welbepaalde plaats hebben geëscorteerd, vanwaaruit jullie alleen naar Macedonië dienden te reizen (verhoorverslag zus CGVS p. 4). Tot slot kan hier nog aan toegevoegd worden dat ook uw verklaringen op het Commissariaat-generaal niet eensluidend zijn met de verklaringen van uw broer A. Dr. en uw schoonzus, A.H. bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Zo beweerde uw schoonzus die in Prishtina op hetzelfde adres gewoond zou hebben als u, met name in de Keramickastraat nr. 12 (verhoorverslag DVZ A. H., vraag 11) dat Albanezen binnenvielen in de woning en de hele familie tien minuten de tijd gaven het huis te verlaten. Hierop zou iedereen te voet vertrokken zijn richting Podujevo. Toen ze de bus nam naar Titograd zou uw moeder, haar schoonmoeder, op een andere bus gezet zijn en zo zou zij de rest van de familie uit het oog verloren zijn (verhoorverslag DVZ A. H. vraag 42) Uw broer voegt er nog aan toe dat jullie woning door die Albanezen in brand werd gestoken (verhoorverslag DVZ A. D., vraag 42) U stelt echter bij uw verhoor in dringend beroep dat toen Albanezen in jullie woning binnenvielen en H. verkrachtten, er Servische militairen toekwamen die jullie redden. Zij zouden jullie geëscorteerd hebben en één zou jullie met een vrachtwagen tot Kumanovo hebben gebracht. U zegt daarbij niets over uw woning die in brand gestoken zou zijn (verhoorverslag CGVS p.4-5)

Gelet op bovenstaande vaststellingen en tegenstrijdigheden kan geen enkel geloof gehecht worden aan uw vluchtrelaas en uw beweerde afkomst.

Hier kan nog aan toegevoegd worden dat ook inzake het dringend beroep ingediend door uw broer A.D. door (het) mij een bevestigende beslissing werd genomen.
(...).

2.1. Overwegende dat verzoekster een eerste middel aanvoert dat als volgt luidt:

“ Schending van de artikelen 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering

van de bestuurshandelingen en van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsverplichting. Dat door te stellen dat aan verzoeksters identiteit kan getwijfeld worden omdat verzoekster geen voldoende kennis heeft over Kosovo, verweerder de artikelen 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de zorgvuldigheidsverplichting schendt.

Dat verzoekster tijdens het verhoor op het Commissariaat-generaal enkele kennisvragen aangaande Kosovo werden gesteld.

Dat wegens het niet of foutief beantwoorden van enkele van deze vragen vervolgens verweerder zomaar afleidt dat verzoekster niet afkomstig is uit Kosovo.

Dat door verweerder evenmin rekening werd gehouden met de jonge leeftijd van verzoekster (17 jaar!).

Dat verzoekster opmerkt (dat), gezien de twijfel omtrent haar nationaliteit en identiteit, enkel een taalkundig en/of een uitgebreid deskundig wetenschappelijk onderzoek een onomkeerbaar uitsluitsel kan geven omtrent haar identiteit.

Dat van een gespecialiseerde administratie zoals het Commissariaat-generaal mag verwacht worden dat zij zorgvuldiger en met meer wetenschappelijke precisie haar beslissing motiveert.

Dat de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is, wanneer deze stelt dat aan verzoeksters Kosovaarse afkomst geen geloof kan gehecht worden.”;

Overwegende dat verzoekster aanvoert dat in de bestreden beslissing aan haar identiteit wordt getwijfeld omwille van haar ontoereikende kennis over Kosovo en dat de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen aan de hand van het niet of foutief beantwoorden door verzoekster van een aantal kennisvragen betreffende Kosovo, besluit dat zij niet afkomstig is uit Kosovo; dat zij aanvoert dat er geen rekening werd gehouden met haar jonge leeftijd en dat enkel een taalkundig en/of een uitgebreid deskundig wetenschappelijk onderzoek een onomkeerbaar uitsluitsel kan geven omtrent haar identiteit;

Overwegende dat de Commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen in de bestreden beslissing vaststelt dat de asielaanvraag van verzoekster bedrieglijk is op grond van de volgende motieven:

- dat verzoekster het niet aannemelijk maakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit Prishtina, Kosovo;
- dat aan de kopie van de geboorteakte die verzoekster in haar bezit heeft geen bewijskracht kan worden verleend, daar er duidelijk is geknoeid met de daarop vermelde gegevens;
- dat er tenslotte meerdere tegenstrijdigheden werden vastgesteld, enerzijds tussen de verschillende verklaringen die door verzoekster werden afgelegd in het kader van haar asielprocedure, en anderzijds tussen de verklaringen van verzoekster en deze afgelegd door haar zus, haar broer en haar schoonzus;

Overwegende dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat deze op weloverwogen en gefundeerde manier werd genomen na grondig onderzoek van verzoeksters verklaringen en van de voorgelegde documenten; dat verzoekster nalaat de vaststellingen opgenomen in de bestreden beslissing te weerleggen met concrete elementen; dat verzoekster geenszins aannemelijk maakt dat zij werkelijk afkomstig is uit Kosovo, daar uit het administratief dossier blijkt dat haar kennis van Prishtina, zijnde haar vermeende geboorte- en woonplaats, ontoereikend is; dat in redelijkheid van een zeventienjarige mag verwacht worden dat zij een aantal eenvoudige vragen omtrent de regio waarin zij is opgegroeid kan

beantwoorden; dat verzoekster voor het overige de tegenstrijdigheden niet weerlegt, laat staan betwist; dat uit wat voorafgaat blijkt dat de geloofwaardigheid van haar asielrelaas volledig wordt ondermijnd en dat de bestreden beslissing op goede gronden besluit dat de aanvraag van verzoekster bedrieglijk is;

Overwegende dat verzoekster tenslotte stelt dat, gelet op de twijfel omtrent haar nationaliteit en identiteit, enkel een taalkundig en/of een uitgebreid deskundig wetenschappelijk onderzoek een onomkeerbaar uitsluitsel kan geven omtrent haar identiteit; dat wanneer de feiten die aan de basis liggen van het asielrelaas, vatbaar zijn voor een directe en eenvoudige toetsing door de overheid, een taalkundig onderzoek of een expertisemaatregel overbodig zijn; dat de Raad van State niet bevoegd is om een expertisemaatregel te bevelen die mogelijks een onderzoek aan het lichaam van verzoekster zou kunnen inhouden, nu voor dergelijke maatregelen de justitiële rechter in de regel uitsluitend bevoegd is, in het kader van een informatie- of strafrechtelijk vooronderzoek en in een procedure ten gronde; dat het eerste middel ongegrond is;

2.2. Overwegende dat verzoekster een tweede middel aanvoert dat als volgt luidt:

“Schending van het artikel 1, A(2) en artikel 33(non-refoulementbeginse1) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951.

Dat verzoekster van roma-origine en afkomstig is uit Kosovo (Federale Republiek Joegoslavië).

Dat verzoekster, wegens haar Roma origine, alsgevolg van de oorlog uit Kosovo werd verdreven.

Dat verzoekster wegens haar Roma-origine noch in Servië noch in Montenegro welkom is.

Dat verzoeksters vrees voor vervolging wegens haar Roma-origine bij een terugkeer naar de Federale Republiek Joegoslavië bevestigd wordt door mensenrechtenrapporten en persartikelen.

Dat verzoeksters vrees voor vervolging wegens haar roma-origine bij een terugkeer naar Kosovo bevestigd wordt door het Rapport van Human Rights Watch, Federal Republic of Yugoslavia, “Harassment and violence against Serbs and Roma in Kosovo”, dd. juli 1999 (cf. <http://www.hrw.org/press/1999/aug/kos0802.html>), het rapport van het European Roma Rights Centre, Roma Rights, snapshots from around Europe, “Continued attacks against Roma in Kosovo”, nr. 3, 2000 (http://errc.org/rr_nr3_2000/snap4.shtml) en door het artikel uit De Morgen, “Moord op vier Roma-zigeuners in Kosovo zet Gent aan het denken”, dd. 13.11.2000)(cf. stuk 2).

Daar verzoekster, wegens haar zigeunerorigine, in haar land bedreigd en vervolgd wordt. Gezien zigeuners evenmin welkom zijn in Servië of Montenegro (cf.. rapport van het European Roma Rights Centre, Roma Rights, snapshots from around Europe, “Serbian refugees attack displaces Kosovo Roma in Belgrade”, nr. 4, 2000, http://errc.org/rr_nr4_2000/snap18.shtml en Human Rights Watch World Report 1999: Federal Republic of Yugoslavia: Human Rights Developments, p. 1-4, <http://www.hrw.org/hrw/wr2k/Eca-26.html>, stuk 3) is interne vlucht in de Federale Joegoslavische Republiek uitgesloten.

Dat derhalve aan verzoekster het vluchtelingenstatuut moet toegekend worden.”;

Overwegende dat verzoekster in het tweede middel de schending aanvoert van artikel 1, A, (2), en artikel 33 (non- refoulementbeginse1) van het Internationaal Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van Vluchtelingen, doordat zij wegens haar Roma-origine tijdens de burgeroorlog werd verdreven uit Kosovo en noch in

Servië noch in Montenegro welkom is; dat zij vreest omwille van haar Roma-origine te zullen worden vervolgd, in de zin van de Conventie van Genève, bij haar terugkeer naar de Federale Republiek Joegoslavië;

Overwegende dat dit middel niet dienstig kan worden aangevoerd wanneer, zoals in voorliggend geval, niet tegelijkertijd de schending van artikel 52 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen wordt ingeroepen, omdat het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen aan de Verdragsluitende staten een ruime appreciatiebevoegdheid heeft gegeven, meer in het bijzonder, wat de organisatie van een procedure met betrekking tot het onderzoek naar de ontvankelijkheid van een asielaanvraag betreft; dat de Belgische wetgever van deze bevoegdheid gebruik heeft gemaakt middels artikel 52 van voormelde wet; dat bovendien uit de beantwoording van het eerste middel volgt dat verzoekster niet aannemelijk maakt dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onterecht een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf heeft genomen; dat bijgevolg, aangezien uit deze beslissing volgt dat verzoekster geen aanspraak kan maken op de hoedanigheid van vluchteling, zij niet de schending kan inroepen van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen;

Overwegende dat verzoekster tenslotte een aantal mensenrechtenrapporten en persberichten aanhaalt betreffende de situatie in haar land van herkomst; dat dergelijke algemene rapporten niet volstaan om aan te tonen dat verzoekster in haar land werkelijk wordt bedreigd en vervolgd; dat deze vrees voor vervolging in concreto dient te worden aangetoond en dat verzoekster hier in gebreke blijft; dat immers uit het eerste middel blijkt dat verzoekster het niet aannemelijk heeft gemaakt dat de Commissaris-generaal ten onrechte aan haar afkomst twijfelt en bijgevolg een bevestigende beslissing tot weigering van verblijf heeft genomen; dat het tweede middel ongegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijftien juli tweeduizend en twee, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. VAN LIMBERGEN.

D. MOONS.